

פרשת אמר

חידושים וביאורים על פי הזוהר

לחלוטין ולא תמיד ניתן להרגיש ולהבחין בהם בעיניים גשמיות. כלומר, אדם עלול להיטמא ולא ישים לב לכך, לעומת זאת, אנשים מזוככים במידותיהם והנהגותיהם, זוכים להרגיש שינוי בגופם, ברגשותיהם ובמחשבותיהם, ועל כן ירוצו להיטהר.

ישנם סימנים שכאשר מתקיימים, ניתן להבין שטומאה שורה עלינו או על קרובינו, נמנה חלק מהם. כשנבחין באחד מהם נתחיל בפעולות של ניקיון רוחני על מנת לגרש את הטומאה מקרבנו.

סימנים לטומאה

סימן ראשון: פיזור הנפש
אי יכולת למקד את המחשבה, המחשבות קופצות ונוודות ממחשבה אחת לחברתה במהירות רבה וגורמות להתשה פנימית.

פיזור הנפש גורם לאדם להתחיל מעשה מסוים ובטרם סיומו כבר מתחיל מעשה חדש וכבר

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנַפְשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמִּי (ויקרא כא:א)

הכהנים, משרתי הקודש פנימה, נושאים על כתפיהם אחריות רבה. הפרשה מתארת את ההנהגות שהכהנים צריכים לנהוג בעצמם, אלו כהנים ראויים לשרת בקודש ואלו מהם לא ראויים עקב מומים ופגמים, כגון עיוור פיסח וכדו', עם מי מותר להם להתחתן ועם מי לא ועוד. כמובן, יש הבדלים בין כהן רגיל לבין כהן גדול, אצלו החומרות רבות יותר.

הפרשה מסבירה שעל הכהן, בשל תפקידו המובחר והמשמעותי, להיות טהור ולהיזהר מלהיטמא מכל טומאה שהיא. בסייעתא דשמעיא ננסה להסביר מהי טמאה ומתוך כך נבין מהי טהרה.

טומאה וטהרה

הטומאה והטהרה הינם מושגים רוחניים

חושב ומתחיל עוד אחד ואת הראשון עדיין לא סיים. כמו כן, מדבר הרבה ומהר, ומדלג מנושא לנושא.

של הכעס, ועליו לטבול במקווה כדי להסיר את קליפת הכעס מעליו, ולהחזיר את נשמתו.

פיזור זה נוצר בעקבות רוח טומאה ששורה על האדם. ומכאן נבין שטהרה מאפשרת לאדם לרכז מחשבותיו, לדבר, לשוחח, להסביר וללמד במתינות, וכן לעבור ממעשה אחד למשנהו מתוך שליטה עצמית והנהגה מאופקת.

כעס ג' 150 וכן מקוה ג' 150 ע"ה, על כן בכוח הטבילה במקוה ניתן להיטהר מטומאת הכעס.

במדרגות גבוהות של כעס, על האדם להתענות מאה ושישים תעניות!

סימן שני: כעסים

כַּעַס בְּחִיק בְּסִילִים יָנוּחַ (קהלת ז:ט) מלמדנו שלמה המלך ע"ה, וכאמור, יצר הרע נקרא **מִלְכָּךְ זִקֵּן וְכָסִיל** (קהלת ד:יג) כלומר, אדם שכועס, נשלט על ידי יצר הרע ונחשב לכסיל וטיפש, וזהו סימן שהטומאה שורה עליו.

סימן שלישי: דיכאון וכבדות האדם שנכנס לכבדות, שמחת החיים נעלמת ממנו, ומשתלט עליו מצב רוח ירוד. הוא מאבד את החשק ליצור, מסגל לעצמו אורח חיים איטי וחוסר מעש יצירתי.

במצבים חמורים האדם עלול להפוך חו"ח לאובדני. הדיכאון מגיע מטומאה, מהעבירות שאדם עושה והן מעכבות אותו מן השמחה.

אדם שכועס, אינו שולט על עצמו, על רגשותיו ועל מזג רוחו, אלא הופך ללוחמני, ועלול לשבור חפצים, או להכות, לקלל ושאר עבירות. אמר רבי יונתן כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו שנאמר **וְהָיָה כַּעַס מִלְכָּךְ וְהָעֵבֶר רָעָה מְבַשְּׂרָךְ** (קהלת יא:י) ואין רעה אלא גיהנם (נדרים כב:א).

סימן רביעי: פחדים, חרדות ודאגות הקדוש ברוך הוא נטע באדם כוח מחשבה שאיתו יכול האדם לדמיין, ונקרא **כַּח הַמַּדְמָה**, זהו כח נמוך ביותר השייך למדרגת הנפש, עם הכוח הזה האדם יכול להמציא המצאות ולפתח השערות ורעיונות, בכח זה גם מופיעים החלומות.

בשלושה דברים ניכר האדם (עירובין סה:ב) האחד מהם - בכעסו. כי בעת הכעס, האם יתגבר כעסו על חכמתו? או תתגבר חכמתו על כעסו? בזה ניכר האדם (אורחות צדיקים, שער הכעס).

אבל כאשר האדם נטמא, כוח הטומאה משתלט

עפ"י הקבלה כשאדם כועס, נשמתו בורחת ממנו, כיוון שאינה יכולה לסבול את הטומאה

על כוח הדמיון שלו וגורם לו לדמיין מציאויות שקריות, המשרות על האדם פחדים ודאגות. ידי הפה - בוידוי, קריאת שמע, תפילה וכיוצ"ב, נוצר ייחוד לשמו יתברך.

אם כן, הפחדים למיניהם, בהקיץ ובחלום, הם כתוצאה מטומאה, פרט ליראת שמים, שזהו פחד להיכשל בעבירות, ככתוב **אֲשֶׁרִי אָדָם מִפֶּחַד תָּמִיד** (משלי כח:יד) הגמרא מסבירה שאדם הפוחד לעבור על ציווי השם יתברך - זהו הפחד היחידי שמותר.

סוד אמור

השורש הרוחני ממנו נמשכים כל הפחדים בעולם נקרא **צִלְפָּחַד** זהו צל-פחד, ישנם אנשים המפחדים מצל.

צִלְפָּחַד הוא סוד המוות, זהו הצל המסתלק מהאדם לפני מותו, ולכן מתעורר הפחד. זהו סוד בנות **צִלְפָּחַד** שעסקו בעניין הירושה, מתי עוסקים בירושה? לאחר המוות. בנות **צִלְפָּחַד** היו נשים חכמות שהגיעו למדרגת נבואה.

צִלְפָּחַד עפ"י הסוד זוהי המדרגה שלפני הגלגול, כלומר, משפט הירושה של בנות **צִלְפָּחַד** עוסק בסוד הגלגול, הכיצד?

הגלגול משאיר ירושה אחד לשני, כלומר, הנפטר מוריש לילדיו את פועלו ומעשיו. מתי ולמה? כאשר האבא לא יכול להעלות את כל הניצוצות שאסף בחייו, הוא נותן אותם בירושה לילדיו, והם ממשיכים את העלאת הניצוצות.

לכן שאלו בנות **צִלְפָּחַד** האם גם נשים יכולות להעלות את הניצוצות? שהרי כידוע זהו תפקיד הזכר בלבד.

אָמַר אֶל הַכֹּהֲנִים (ויקרא כא:א) כותב המהרח"ו מפי האר"י הקדוש, כי המוחין הם סוד הנפש, הרוחניות המתפשטת בגוף האדם בכל רמ"ח איברי הגוף. וזהו סוד אמור כי אמור גי' רמ"ח ע"ה.

בעת ברכת הכהנים נכנסים רמ"ח איברים רוחניים ברמ"ח איברי הגוף של האדם וזה סוד היראה שצריך האדם להיות מוֹרָא השם יתברך על ראשו תמיד, זהו סוד האמור גי' רמ"ח ובחילוף אתוון מוֹרָא. והוא השכינה המקפת ראשו של אדם, והמוחין שלו. (שער הכוונות, ברכת הכהנים)

סוד הפחד, צלפחד

הפחד הוא פה-אחד, זהו סוד הקורבן, כיוון על

ולאחר שמשה רבינו התייעץ עם הקדוש ברוך הוא, נפסק במשפט הירושה, שהן זכאיות לירושה - בתנאי, שינשאו לבני דודיהן ויולידו בנים ובנות, וימשיכו את עם ישראל לדורותיו. אך אם לא היו נישאות לבני דודיהן והיו נשאות רווקות, או חלילה יוצאות משבטי ישראל, לא היו זכאיות לירושה.

פריה ורביה היא סוד החיות, ההמשכיות, הנצחיות, והשמחה, גם לחיים עדיין בעולם הזה וגם לנפטרים המורשים ירושתם לאחר פטירתם, ולעילוי נשמתם.

ולכן חשוב לאדם להינשא, להביא ילדים ולהמשיך דורות של צדיקים בדרכי השם יתברך.

היכן שורה הטומאה

בכדי לנקות את רוח הטומאה, צריך להבין תחילה היכן היא שורה. נמנה כאן חלק מן הטומאות, אך ישנן עוד רבות, שצריך ללמוד ולהכיר.

טומאת השינה

זוהי טומאה קשה מאד עד כדי כך שעל פי הקבלה, אסור לגעת בשום איבר בגוף, או במזון, עד שנוטל האדם את ידיו ועדיף כמה שיותר סמוך למיטה, או במרחק של עד ארבע אמות.

כל איבר בגוף או מזון שנוגעים בו לאחר השינה ולפני נטילת ידיים - ניזק.

טומאת בית הכסא

בכל פעם שהאדם מתפנה מצרכיו עליו ליטול ידיו ולברך ברכת אֲשֶׁר יָצָא.

טומאת המהלך יחידי בלילה

ופסק הרמב"ם לא יצא יחידי בלילה (הלכות דעות ה:ט) רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינָא אָמַר: הַנֶּעוֹר בַּלַּיְלָה, וְהַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ יְחִידִי, וְהַמְפַּנֵּה לְבָו לְבִטְלָה, הֵרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ (אבות ג:ד) כיוון שהמזיקים מקבלים רשות לפגוע באנשים המסתובבים לבד בלילה.

במיוחד בליל רביעי וליל שבת, כמוסבר בגמרא, לא יצא יחידי בלילה, לא בלילי רביעיות ולא בלילי שבתות, מפני ש[השדה] אַגְרַת בֵּית מַחְלָת, היא ושמונה עשרה רבוא של מלאכי חבלה יוצאין וכל אחד ואחד יש לו רשות לחבל בפני עצמו (פסחים קיב, ע"ב)

מַחְלָת היא בְּשֵׁמַת בֵּית יִשְׁמָעֵאל, שלאחר מכן הייתה אשתו של עֶשָׂו הרשע והולידה שדים ורוחות, אחת מהן, אַגְרַת, שָׁדָה המסתובבת ברחובות בלילות ומזיקה לאנשים.

עפ"י הקבלה אַגְרַת בֵּית מַחְלָת, מלשון מחול וריקוד, היא קליפה קשה של הטומאה מצד הסיטרא אחרא וממנה בא הקרי. לכן אנו רואים במוחש, כיצד הסיטרא אחרא משקיעה רבות במסיבות ומופעים בלילות, בשירה ריקודים ומחולות, ללא גדרי צניעות. ורואים את הנזק הנגרם לדורות הצעירים וכן הבאים אחריהם בעקבות כך. ושומר נפשו ירחק וירחק מכך את ילדיו.

טומאת בית קברות

רצוי מאד ללכת למקווה אחרי ביקור בבית הקברות. ולנשים, עפ"י הקבלה עדיף להימנע ככל האפשר מלהיכנס לבתי הקברות, במיוחד נשים שעדיין פוריות ומעוניינות להיפקד בזרע בר קיימא, כיוון שהטומאה מתלבשת ברחמה ר"ל ומונעת פריה ורביה. אך אם סיימה שנות פוריותה, יכולה.

טומאת העריות

אחת הטומאות הקשות הכתובות בתורה ובהרחבה מרובה, ועליה נאמר יִהְיֶה וְאֵל יַעֲבֹר (סנהדרין עד:א).

עוד לפני שנעשה המעשה, כאשר הגבר מסתכל באישה ומתעוררת בו המחשבה, הוא מיד נטמא בטומאה קשה! ופי כמה וכמה, אם מדובר באישה נשואה.

לכן על כל יהודי הרוצה לשמור נשמתו בקדושה להקפיד על הרחקה יתרה, לשמור על עיניו ומחשבותיו.

ועל הנשים הרוצות לשמור על קדושתן, לסייע בעדם, ולשמור על צניעותן. שכן כל תעשיות האופנה והיופי, הן פרי עצת יצר הרע להכשיל לעבירות.

כתוב בזוהר הקדוש שבגלל זה העוון שהנשים הולכות בחוסר צניעות בדור האחרון, נהרגים הבחורים הצעירים במלחמות בקצרות ימים, ושנים, והנה אנו רואים בעינינו עד כמה הצער גדול בימינו וכמה הזוהר הקדוש צודק באזהרתו.

וכן כתוב מי שֶׁאֵין מְסַתֵּפֵל עַל נָשִׁים, זֹכֶה שְׂזָרְעוּ יַחְבְּרוּ פְּרוּשִׁים עַל הַתּוֹרָה (ספר המידות)

לסיכום, כאשר רוח טומאה נכנסת באדם אין הוא מרגיש בכך כלל, יתכן שרוח רעה זו תיכנס ותצא ללא היזק, אך יתכן שהיא תשהה שנים רבות ותגרום לצרות צרורות ומרובות ל"ע.

איך נזהרים מהטומאה

הניקיון הרוחני, מכונה בלשון הקבלה 'מיתוק הדינים', תהליך זה נעשה על ידי חסדים מרובים בקדושה, ישנם מספר כלים להרחיק את כוח הטומאה, נמנה חלק מהם: קריאת תהילים.

קריאת משניות.

נתינת צדקה.

טבילה במקווה או במעיין (לנשים, פעם בחודש בלבד, לאחר שבעה נקיים ובמתקן מקואות מסודר וצנוע, לא במעיין).

פדיון נפש עפ"י נוסח הרש"ש הקדוש.

קריאת פיתום הקטורת לארבע כיווני השמים.

תיקון חצות (גברים בלבד).

הקפדה על שלוש תפילות ביום.

הקפדה יתרה ומהודרת בשמירת השבת.

והחשוב ביותר - לחזור בתשובה, וידוי בפה, חרטה, שינוי המעשים והלבוש, (לנשים לבוד צנוע ומטפחת מלאה) וכן הקפדה יתרה על דיבור, כל מילה ומילה וכן על המחשבה!

הספר השישי לעתיד לבוא

וְשִׁמַּתְּ אוֹתָם שְׁתֵּים מֵעֲרֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמִּעֲרֻכֹּת
עַל הַשְּׁלֶחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי ה' (ויקרא כד:ו) כותב רבינו
יוסף חיים, הבן איש חי זיע"א, שנמצא כתב ידו
של חכם קדמון עצום ורב, שהשם יתברך רצה
לזכות את עם ישראל בספר שישי של התורה.
שישה חומשי תורה, לא חמישה. ואותו ספר
שישי היה ראוי להיות בתחילת התורה.

והיה מתחיל מאות א', כי הוא מעולם האצילות
שתחילתו אות א' וספר בְּרֵאשִׁית שלנו, הוא ספר
שני ומתחיל באות ב' כי הוא מעולם הבריאה.

וההבדל ביניהם, שהתורה דאצילות, כולו
שמותיו של הקדוש ברוך הוא, שלא כמו בתורה
דבריאה, דיש בה שמותיו של הקדוש ברוך הוא
וגם שמות של מלאכים, אבל לא בהדיה, כלומה,
לא במפורש, אלא ברמז ובהעלם.

ואות א' רמוז בה שמו של הקדוש ברוך הוא כי
צרת א היא ל' ו' י' באופן זה י כמניין הוי"ה
גל' 26.

ולא ניתן לנו כדי שלא ישתמשו בה בני אדם
להגדיל שמם, ולא זכו לספר השישי הזה - אלא
יחידי סגולה כרשב"י וחבריו וכו'.

ובזה יובן הטעם שעולים ביום כיפור לס"ת
שישה, לרמז כי אחר שתושלם הכפרה והתיקון

בדור האחרון הטומאה גדולה ושורה על כולם,
המזיקים מתרבים ולא ניתן להימנע, ולכן עלינו
להרבות יותר מבדורות הקודמים במיתוק
הדינים כפי שמנינו, והמשתדל בכך, השם יהיה
בעזרו.

אלה מועדי השם

בפרשת השבוע ישנו פירוט של כל החגים
שבמעגל השנה, המתחיל בפסוק אֵלֶּה מוֹעֲדֵי
ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם
(ויקרא כג:ד)

ומסתיים בפסוק וַיִּדְבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי ה' אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (ויקרא כג:מד)

נבחין שר"ת הפסוק הראשון אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה'
הם אמ"י, וראשי התיבות שפסוק האחרון אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הם אב"י.

מסביר המהרח"ו מפי האר"י הקדוש שהשפע
המושפע על עם ישראל בחגי השנה נמשך
לנשמות ישראל ממקום רוחני גבוה ונשגב
המכונה אבא ואימא, אלו הם ההורים הרוחניים
של נשמות ישראל, ועד כמה חשוב וכדאי
לשמור את החגים כהלכתם ולזכות בשפע
העצום!

כל חג הינו מתנה של אורות ושפע מיוחד במינו
המקשטים את נשמותינו בבגדים מפוארים,
ומאירים שפע ומוחין עצומים.

של עוון עץ הדעת, ועוון העגל ושאר קלקולים ונשיג כפרה שלמה אז נשיג גם הספר השישי, ויהיה לנו תורה שבכתב שישה ספרים.

בקדושה ובטהרה וביראת השם כל היום (מועד כל חי ד:מה)

ואמרו הקדמונים כי הימים האלה המה לאות ולמופת לכל השנה כולה, כי אם ירבה בהם בתורה ובמצוות כן יהיה מראשית השנה ועד אחרית השנה.

וּכְתִיב אֲזַיִּמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזַיִּאֲמְרוּ בְּגוֹיִם הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי (תהלים קכו:ב) שהגדיל התורה בספר זה ויהיו שישה ספרים.

וּכְתַב הַבַּ"ח הָאֵהָבָה וְהָאֲחָדוֹת הִיא צְרִיכָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּזְמַן אֶךְ בִּימִים אֵלּוּ צְרִיכִים אֲזַהֲרָה בִּיּוֹתֵר, וְלִהְתַּרְחֵק מִכָּל רִיב וּמַחְלֻקָּת כִּי כִּבְר יִדְעַת מַה שֶּׁגֵּרַם לְתַלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא זִיע"א בִּימִים אֵלּוּ וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּרְחֻמּוֹ יַעֲזֹרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ תַּמִּיד אֲכִי"ר (בהגדה ש"פ אורח חיים)

וּבִזְהָ יוֹבֵן וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהַכִּינּוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ (שמות טז:ה) כלומר ביום גילוי הספר השישי הוא ספר הקדוש, יהיו כל ישראל מתוקנים ויעשו כוננות לכל אשר יביאו לפני הקדוש ברוך הוא, מן התורה ומן המצוות.

וּכְתַב הַרַמְב"ם: שְׁבֻעוֹת, הוּא יוֹם מִתֵּן תּוֹרָה, וּמִגְדוּלַת אוֹתוֹ הַיּוֹם וּרְוּמָמוֹתוֹ נִסְפְּרוּ הַיָּמִים מִן הָרֵאשׁוֹן לַחֲגִים עַד לוֹ, כְּמִי שֶׁמִּצְפָּה לְבוֹא הָאֵהָבָה בְּבִנֵי אָדָם אֵלָיו, שֶׁהוּא סוֹפֵר אֶת הַיָּמִים בִּשְׁעוֹת, וְזֶהוּ טַעַם סְפִירַת הָעוֹמֵר מִיּוֹם יִצְיָאֵתָם מִמִּצְרַיִם עַד יוֹם מִתֵּן תּוֹרָה שֶׁהוּא הִיָּה הַמִּטְרָה וְהַתְּכַלִּית שֶׁל יִצְיָאֵתָם כְּכָתוּב וְאִשָּׁא אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נְשָׁרִים וְאָבָא אֶתְכֶם אֵלָי (שמות יט:ד) וְלֹא הִיָּה אוֹתוֹ הַמַּעֲמָד הָעָצוּם אֲלֵא יוֹם אֶחָד, כִּךְ זָכְרוּנוּ בְּכָל שָׁנָה, יוֹם אֶחָד.

וְהַזְכָּאִים לִהְיוֹת נֹכַחִים בַּמַּעֲמָד, יִהְיוּ הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר גַּם בְּדוֹרוֹת הָאֲחֵרוֹנִים עָמְלוּ וּשְׁקָדוּ עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, כְּכָתוּב מִי יַעֲלֶה בְּהָרֵי ה'.. נָקִי כַפַּיִם וְיָבֵר לֵבָב (תהלים כד:ג-ד)

ימי העומר

מִמִּחֲרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם (ויקרא כג:טז)

עַפ"י הַקְּבֵלָה, בְּלִיל פֶּסַח מִסְתַּלְקִין הַמוֹחִין, וְנִיתְּנִים לָנוּ מוֹחִין חֲדָשִׁים מַעֲט מַעֲט בְּכָל יוֹם מִיָּמֵי הָעוֹמֵר עַד שֶׁנִּכְנָסִים כָּל הַמוֹחִין בַּמְּלֹא תִפְאַרְתָּם בְּלִיל שְׁבֻעוֹת, זֶהוּ לִיל הַכְּתָרִים.

כּוֹתֵב הַרַש"ש יָמֵי סְפִירַת הָעוֹמֵר הֵם שׁוֹרֵשׁ לְכָל יְמוֹת הַשָּׁנָה, וּבִדְרֵךְ שֶׁהוֹלֵךְ בָּהֶם בָּה, מוֹלִיכִין אוֹתוֹ כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה (נהר שלום ל"ב, ע"ג)

בְּלִיל זֶה אֲנוּ זֹכִים בְּכָל שָׁנָה וּשְׁנָה לְאוֹתָם הָאוֹרוֹת הָרוּחָנִיִּים הַמִּיּוֹחָדִים כְּפִי שְׁנִיתָנוּ

וּכְתַב הַגַּר"ח פִּלְאָג'י הָאִישׁ הִירָא וְהַחֲרָד רָאוּי לִהְיוֹת זֹהִיר וְזָרִיז לַעֲמוּד וּלְשֶׁרֶת בִּשְׁם ה' בִּימִים הָאֵלֶּה שְׁלֹאֲחַר הַפֶּסַח יֵתֵר עַל כָּל הַיָּמִים.

במעמד הר סיני וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת
וְאֵת הַלְפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֵת הָהָר עֹשֶׂן
וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמֵדּוּ מֵרָחֵק (שמות כ:יד)

המושג מוחין מייצג את השפע שמשפיע
המאציל על האדם, אם כן, מוחין גדולים,
מייצגים שפע גדול מהאלוהות.

היהודי המקדש ומטהר עצמו כראוי, זוכה בכל
שנה שנה להתגדלות בלימודיו וזוכה לגילויים
עצומים בסודות התורה.

ובע"ה שבקרוב נזכה לגילויים אלו גם בפְּלָלוֹת
של עם ישראל, לא רק בפְּרָטוֹת כי"ה.